

ste Altingsvalg. Ganske vist fik det nuværende Regeringsparti Flertal der, men det er langt fra, at det i Virkeligheden har Flertal i Landet. Det er en lille misfornøjet Klike af islandske Embedsmænd og Redaktører, men de have hele Pressen i deres Magt. De islandske Bønder bo jo Dagsrejser fra hinanden og faa ikke andet at vide, end hvad det for dem præparerede Blad fortæller. Men taler man med de virkelig udmærkede Folk paa Island, der se en Ulykke i en Adskillelse fra Danmark — og det er vist alligevel Flertallet endnu —, og spørger dem, hvad de sige til Forholdene, saa svare de: Ja, hvad skulle vi sige? Den danske Regering finder sig jo i alt. Det er det Svar, man altid faar. Naar jeg her siger Regeringen, mener jeg selvfølgelig de Regeringer, der have været; den nuværende Regering har jo ikke taget Standpunkt i Spørgsmaalet Island. Der staar endogsaa i islandske Regeringsblade: Danmark skulle I ikke bryde jer om; sig kun hvad I ville; Danmark kan man byde alt. Og, sige de endvidere, den danske Regering hører intet og ved intet — og det have de ganske Ret i. Danmark har jo ingen Mand paa Island, der paa Embeds Vegne skal give den danske Regering Underretning om, hvordan Forholdene ere deroppe. Norge har 3 Konsuler deroppe, foruden at det nu har faaet en consul missus, der staar direkte under Legationen i København, og det faar nu en Handelsstipendiat. Sverige har 3—4 Konsuler deroppe. Frankrig har lige sendt en consul missus derop. England og Tyskland ligesaa. De have alle sammen Folk deroppe, der kunne give deres Regering Beretning om Forholdene. Islænderne selv holde et Kontor her i København, et Kontor, som vi — hvad der næsten er tragikomisk — maa betale 8,800 Kr. til, og fra dette faar den islandske Regering alle mulige Oplysninger om, hvad der foregaar her nede i Danmark. Kun een Regering maa give ganske blankt op med Hensyn til Kendskab til islandske Forhold — nemlig den danske.

Jeg skal tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident. Jeg ved, at han ikke er til Stede — han har sagt mig det —, han er oppe i Lands tinget, men han faar det jo nok at vide. De Herrer ville erindre, at da „Islands Falk“ i sin Tid blev bygget, var det en Aftale — det staar i Rigsdagstidende for 1905—06, Tillæg B. Sp. 325 — mellem den danske og den islandske Regering, at

$\frac{2}{3}$ af de ret store Summer, der indkomme i Bøder fra fremmede Fiskerskibe, og $\frac{2}{3}$ af Provenuet af konfiskeret Fangst og Fiskeredskaber skulde tilfalde Danmark, som byggede det nye Inspektionsskib. Det har ogsaa fundet Sted i Aarene 1907 og 1908; det ene Aar androg det ganske vist kun noget over 7,000 Kr., det næste Aar 40,000 Kr. Det stod opført paa den islandske Finanslov § 19 og stod tidligere paa den danske Finanslov § 25 5. b., men i Aar er det strøget baade paa den islandske og den danske Finanslov. Jeg vil spørge den højtærede Konseilspræsident: Hvorfor? Det er fortalt mig, at Island sans façon har sagt, at nu kunde de ikke udrede det mere — det er en klar Overenskomst, men nu betalte de det ikke mere —, og at den danske Regering har fundet sig deri. Om det er rigtigt, ved jeg ikke. Ja, det er endogsaa fortalt mig — men det skyldes dog vist kun ondskabsfulde Tunger —, at Pengene skulde bruges til Udsendelse af de omtalte Samkvemskonsulenter. Jeg retter altsaa det Spørgsmaal til Konseilspræsidenten: Hvorfor er denne klare Overenskomst mellem Island og den danske Regering strøgen?

Spørger man nu om, hvad Vej man skal gaa for at raade Bod paa de nuværende ganske uholdbare Forhold paa Island, ja, saa har Island jo selv tidligere forlangt en Guvernør eller, som Islænderne kalde det, en Jarl som den danske Regerings Repræsentant paa Island, men jeg ved ikke, om dette kan forliges med den nuværende modus vivendi, Loven af 1903. Men jeg hævder bestemt, at den danske Regering ikke kan finde sig i det islandske Regeringspartis stadige Ophidselse til og Trusler om Løsrivelse. Regeringen kan ikke vedblive med at spille Strudsens Rolle og stikke Hovedet i Busken. Den maa sikre sig en loyal Optræden fra den islandske Regerings Side. Jeg ønsker Islænderne alt godt, for mig maa de faa al den Selvstændighed, de ville, men saa skal Opsigelsen komme fra dansk Side og komme snart og uden nogen som helst Forpligtelse for Danmark. Men Danmark kan ikke finde sig i efterhaanden at blive chikaneret, sjofet og tvunget ud af Forholdet af Islænderne. Fortsættes de nuværende Forhold, føre de til en Katastrofe, føre til, at vi en Dag staa overfor en fuldbyrdet Kendsgerning, som vil være til Skam og Spot for Danmark, og jeg tror for Resten ogsaa til Ulykke for Island. Jeg vil derfor opfordre Regeringen til at tage det islandske Spørgsmaal op saa hurtigt som